

РЕШЕНИЕ

№ 7696

гр. София, 08.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 08.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **7844** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба вх. № 29059/07.08.2023 г. на П. С. Р., подадена от адв. Г., срещу мълчалив отказ на кмета на Столична Община, район „Л.“ по заявление за достъп до обществена информация от 21.07.2023 г. Иска се отмяната му и връщане на преписката за ново изрично произнасяне. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява.

Ответникът- кметът на Столична Община, район „Л.“, в съпроводителното писмо по изпращане на адм. преписка чрез юк. М. изразява становище за недопустимост на жалбата. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ответникът не се представлява.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 ГПК във връзка с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало с подаването заявление рег. №

РЛЦ23-ОИ94-30/20.07.2023 г. (л. 12) до Столична община, район „Лозенц“ от П. С. Р.. В него се моли да бъде предоставена обществена информация относно колко на брой благоустройствени, комунални и други мероприятия по смисъла на чл.46, ал. 1, т.2 ЗМСМА са проведени през 2023 година в Столична община, район „Л.“.

На 07.08.2023 г. П. С. Р. подава жалба директно в съда срещу постановен мълчалив отказ по заявлението.

С разпореждане от 07.08.2023 г. на зам.председателя на съда е изисквана адм. преписка по случая.

С писмо с рег. РЛЦ23-ОИ94-30-(2)/11.08.2023 г. (л.11) г. поради неяснота по отношение на търсената информация кметът на район „Л.“ е предоставил 30-дневен срок за уточнение на предмета на заявление № РЛЦ23-ОИ94-30/20.07.2023 г., като предупредил, че при неуточняване от страна на заявителя, същото ще бъде оставено без разглеждане.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Заявлението по ЗДОИ е подадено и регистрирано на 20.07.2023 г. Съгласно чл. 28, ал. 1 ЗДОИ, заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. Срокът за произнасяне по чл. 28, ал. 1 ЗДОИ е бил до 03.08.2023 г. включително. Съгласно чл. 58, ал. 1 ЗДОИ, непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът. Поради това на 04.08.2023 г. е формиран мълчалив отказ, като заявителят е сезирал съда на 07.08.2023 г. От изложеното следва, че жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 2 АПК, насочена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от неблагоприятно засегнато лице и съдът намира същата за допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган - арг. чл. 28, ал. 2 и чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. С оглед спецификата на случая, следва да се отбележи, че писмо с рег. РЛЦ23-ОИ94-30-(2)/11.08.2023 г. е постановено след формиране на мълчаливия отказ и валидното му съдебно оспорване и не може да възстанови висящността на административното производство.

Мълчаливият отказ не отговаря на императивните изисквания на ЗДОИ за форма. Органът е длъжен да се произнесе с мотивирано решение, както когато удовлетворява искането (чл. 28, ал. 2 във вр. с чл. 34 ЗДОИ), така и когато отказва да предостави информация (чл. 38 ЗДОИ). Съгласно трайната съдебна практика мълчаливите откази по ЗДОИ винаги са незаконосъобразни и подлежат на отмяна. От една страна е нарушено императивното изискване за форма, а от друга страна липсата на мотиви е пречка съдът да провери материалната законосъобразност на отказа. Поради това мълчаливият отказ, като постановен в нарушение на формата, следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне по заявлението- с изричен мотивиран писмен акт.

Съдът не би могъл при отмяна на мълчалив отказ да даде указания по съдържанието на изричното произнасяне. Преписката може само да бъде върната с указания до органа за изрично мотивирано произнасяне. Уточняване на заявлението за достъп, характерът на исканата информация, и редът, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени от административния орган при новото разглеждане на искането. Ако органът установи, че информацията

не е обществена или редът по ЗДОИ е неприложим, следва да изложи мотиви в тази насока или да укаже на заявителя необходимостта от корекция на искането. Предвид изложеното, преписката следва да се върне на ответника за ново произнасяне по същество на заявлението, с изричен писмен мотивиран акт, в сроковете по ЗДОИ.

При този изход на спора на основание чл.143, ал.1 АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя от бюджета на общината сторените по делото разноски в размер на 10 лева за държавна такса. Искането за присъждане на заплатеното адвокатско възнаграждение е неоснователно по следните съображения:

Съгласно чл. 40, ал. 1, изр. 2 ЗДОИ, при решаване на въпроса относно разноските се взема предвид наличието на данни за злоупотреба с право. Добросъвестното упражняване на процесуалните права е въведено като основно положение в ГПК /чл. 3/, а АПК съдържа множество разпоредби, които предоставят гаранции на участниците в административното производство, че при добросъвестност от тяхна страна ще получат ефективна и бърза защита на правата си.

Добросъвестното упражняване на права предполага полагане на грижата на добрия стопанин за постигане на социалното благо, с което то е свързано, чрез минимални разходи, усилия и засягане на чужди права и интереси. Тази грижа изключва инициране на съдебно производство без увереност, че това е единственият начин за удовлетворяване на притезанието.

Изискването на чл. 152, ал. 1 АПК за подаване на жалбата или протеста чрез органа, издал оспорвания акт, е с цел да се предотвратят излишни разходи, време и усилия на частноправните субекти за инициране на съдебни производства за защита на вече удовлетворени права или на права, които още не са възникнали, каквито данни има по делото. Спазването на това правило е възможно да предотврати образуването на съдебни производства, в които липсва същински правен спор и е проява на добросъвестна защита на претендираните правата. Неспазването на условието по чл. 152, ал. 1 АПК има значение при преценката на отговорността за сторените от страните разноски.

В случая жалбата е подадена директно до АССГ, с което оспорваният сам е прекратил висящността на адм. производство и се е лишил от възможността да извърши указаното с писмо от 11.08.2023 г. уточняване на заявлението си за достъп до информация. Липсва логика в заплащането на немалка парична сума /1000 лева/ за процесуално представителство за съдействие и защита на нематериално право, което при положени съпоставими по обем знания/умения/действия е имало възможност да бъде реализирано /защитено/ и без съдебно производство. С оглед предмета на правото /информация/ съдебната му защита в никакъв случай не би могла да бъде достатъчно бърза и ефективна, за да удовлетвори в пълен обем социалното му предназначение. Следователно с полагането на добросъвестна грижа при упражняването на това право /например чрез отправяне на искането в подходяща и лесна за възприемане от конкретния адресат форма, проявяване на интерес към администрирането на заявлението и извършваните административно-производствени действия/ е възможно да се избегне необходимостта от съдебната му защита, за която да бъдат направени несъразмерно големи разходи спрямо очакваната полза от получаване на информацията в отдалечен във времето момент. /Определение № 15123 от 7.11.2019 г. на ВАС по адм. д. № 12812/2019 г., V о./ Поради посоченото, претендираното адвокатско възнаграждение, представляващо немалката парична сума от 1000 лева, не отговаря на легитимни цели. Отделно от това съдът съображава

наличието на множество производства по ЗДОИ от жалбоподателя пред АССГ и по всички от тях се претендира адвокатско възнаграждение при същите условия на осъществено представителство. По тези съображения и на основание чл.40, ал.1, изр. 2 ЗДОИ съдът отрича дължимостта от ответника на адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, II отделение, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район „Л.“, Столична община по заявление за достъп до обществена информация с рег. № РЛЦ23-ОИ94-30/20.07.2023 г. от П. С. Р..

ИЗПРАЩА административната преписка на кмета на район „Л.“, Столична община за произнасяне по заявлението съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение в 14- дневен срок от съобщаването му.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. С. Р. разноски в размер на 10 (десет) лева.

Решението, съгласно чл. 40, ал. 3 ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: